

ІДЕНТИФІКАЦІЯ СИСТЕМИ ПРОЦЕСІВ УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЄЮ

*Павленко Ю.О., Шпильовий В.Д., Школяр С.П.
Полтава, Україна*

Ідентифікація системи процесів управління організацією є ключовим етапом системної організації управлінської діяльності [1-3]. Вона дозволяє чітко визначити, які процеси відбуваються в організації, як вони взаємопов'язані, і які результатів вони мають досягати. Таке розуміння необхідне для ефективного управління змінами, оптимізації робочих процесів, підвищення ефективності діяльності та досягнення стратегічних цілей організації та обумовлює її надзвичайну актуальність - забезпечення підґрунтя для аналізу та вдосконалення робочих процедур.

Крім того, ідентифікація системи процесів дозволяє виявити слабкі місця в діяльності, зайві операції, прогалини в комунікаціях між підрозділами та неефективне використання ресурсів, а також, сприяти розробці чітких і зрозумілих інструкцій для співробітників, формуванню культури безперервного поліпшення та підтримці високого рівня якості послуг або продукції.

У контексті системної організації управлінської діяльності ідентифікація процесів дозволяє встановити чіткі цілі та завдання для кожного процесу, розробити показники ефективності, що дозволяють вимірювати результати їх виконання, і визначити відповідальних осіб, формувати прозорі та відповідальні системи управління, де кожен співробітник розуміє свою роль у загальному процесі досягнення мети організації.

Цей процес є невід'ємним елементом успішного управління якістю та впровадження ініціатив Шість Сигма [4], що передбачає детальне розуміння та візуалізацію всіх процесів, які відбуваються на горизонтальному рівні в організації, з метою їх подальшого вдосконалення. Аналіз починається зі створення схеми процесу, яка відображає поточний стан справ, ідентифікації проблем та нестикувань у процесі, виявлення їх причин, і закінчується розробкою рекомендацій для покращення. Цей підхід допомагає виявити суттєві вади в організаційних процесах і забезпечує підґрунтя для їх ефективного вирішення.

Детальне розуміння та візуалізація всіх процесів у контексті їх удосконалення здійснюється через кілька ключових етапів, кожен з яких має свої специфічні дії та мету [5]. Ось основні етапи та методи, що використані для цього.

Перший етап полягає у створенні детальної схеми процесу, що показує, як процес функціонує на даний момент. Це включає в себе всі проміжні етапи, окремі дії, та взаємозв'язки всередині процесу. Така схема дозволяє глибше зрозуміти, як реально відбувається процес у організації, і виявити ключові аспекти, на які потрібно звернути увагу для досягнення цілей проєкту.

Другий етап включає в себе виявлення існуючих і потенційних проблем та нестикування у самому процесі. Це важливо для з'ясування, де саме в процесі виникають проблеми, які можуть перешкоджати ефективності або якості.

На третьому етапі команда аналізує причини, через які виникають проблеми. Цей аналіз допомагає зрозуміти корені проблем, що є ключем до розробки ефективних рішень для їх усунення.

Останній етап полягає у розробці рекомендацій щодо удосконалення процесу. Рекомендації інтегруються у створену схему процесу, щоб показати, як має функціонувати процес після впровадження змін.

Ключовою складовою є детальна візуалізація процесу через схеми, що дозволяє всім учасникам проєкту чітко бачити поточний стан справ і визначати напрямки для вдосконалення. Визначення функцій і людей, які беруть участь у процесі, допомагає створити повну картину взаємодії всередині організації та ідентифікувати ключові точки для оптимізації.

Розроблення рекомендацій щодо удосконалення процесів організаційної системи є важливим етапом у виявленні та вирішенні проблем і забезпечує покращення продуктивності організації в цілому та ефективність стратегії розвитку. Важливо не лише розробити рекомендації, але й скласти детальний план їх впровадження, включаючи кроки, відповідальних осіб, ресурси та часові рамки, а після впровадження змін - здійснити моніторинг та оцінювання ефективності внесених змін. Це дозволяє виявити додаткові можливості для покращення та вчасно коригувати стратегію управління змінами. Такий підхід забезпечує системне та комплексне удосконалення процесами організаційної системи, сприяє підвищенню її ефективності та конкурентоспроможності.

Отже, можна стверджувати, що ідентифікація системи процесів в організаційній системі є важливим інструментом для досягнення високої ефективності діяльності, підвищення конкурентоспроможності та адаптації управлінської діяльності до змін у зовнішньому середовищі.

Список використаних джерел:

1. Школяр С., Шпильовий В. Формування в майбутніх менеджерів здатності до управління інноваційними проєктами. Витоки педагогічної майстерності: журнал / Полтав. нац. пед. ун-т імені В. Г. Короленка. – Полтава, 2022 Випуск 30. (Серія «Педагогічні науки») С.184-191. <https://doi.org/10.33989/2075-146x.2022.30.270679>
2. Школяр С. П., Шпильовий В. Д. Інтеграція ключових стратегічних моделей до контексту управління освітою. Ресурсно-орієнтоване навчання в «3D»: доступність, діалог, динаміка : збірник тез доповідей IV Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. (м. Полтава, 22–23 лютого 2024 року). Полтава : ФКУЕП ПДАУ, 2024. С. 140–142. URI: <http://dspace.pnpu.edu.ua/handle/123456789/23133>
3. Гриньова М. В., Школяр С. П. Деякі важелі мотивації інноваційної діяльності як елементи моделі розвитку закладу освіти. Ресурсно-орієнтоване навчання в «3D»: доступність, діалог, динаміка : збірник тез доповідей IV Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. (м. Полтава, 22–23 лютого 2024 року). Полтава : ФКУЕП ПДАУ, 2024. С. 33–38. URI: <http://dspace.pnpu.edu.ua/handle/123456789/23131>
4. Earl Naumann, Steven H. Hoisington Quality at Six Sigma. Balance Business Books Publishing House, — 2004.

5. P2M: A Guidebook of Program & Project Management for Enterprise Innovation. Third Edition. *Project Management Association of Japan (PMAJ)*. June 2017. 427 p.

МЕТОДИЧНІ ТА ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПРИВАТНОЇ КОМПАНІЇ

*Падун Ю.О., Бабенко І.В.
Полтава, Україна*

Розвиток приватних підприємств є основою економіки України та її перспективним розвитком. Результати діяльності таких підприємств будуть більш ефективними при створенні в суспільстві та державі сприятливого середовища для їх функціонування та прогресу. Таке середовище має виражатися у всебічній підтримці розвитку приватних підприємств на національному рівні, формуванні позитивного ставлення до нього в суспільстві, впровадженні високого рівня підприємницької культури, а також стабільності економічної та правової системи. Розвиток приватних підприємств в Україні сприяє: створенню нових робочих місць, впровадженню нових товарів і послуг на ринку, задоволенню потреб великих підприємств, забезпеченню населення спеціалізованими товарами та послугами.

Основними характеристиками приватної компанії є:

- Це комерційна організація, що розвиває таку економічну діяльність, як виробництво, розподіл чи продаж якогось товару чи послуги з метою отримання прибутку.
- може стати публічною компанією, якщо її націоналізувати.
- може бути сформована в результаті приватизації публічної компанії або коли монополія, що належить державі на ринку, порушена.
- має потенціал бути конкурентоздатною публічній компанії.
- приватність, не означає, що компанія не повинна бути підзвітною владі, особливо коли мова йде про ключові аспекти розвитку країни, такі як освіта чи охорона здоров'я.
- приватна компанія зобов'язана платити податки уряду та гарантувати своїм працівникам усі пільги, встановлені законом [3, с. 65].

Успіх підприємства залежить від реалізації стратегій його інноваційного розвитку. Вищим органом управління приватного підприємства є його власник (власники, збори власників). До виключної компетенції власника приватного підприємства зазвичай відноситься: визначення основних напрямів діяльності підприємства, затвердження планів та звітів по їх виконанню; внесення змін і доповнень до статуту підприємства; затвердження звітів про фінансово-господарську діяльність підприємства; створення, реорганізація та ліквідація філій, представництв, відділень та інших відокремлених підрозділів; прийняття рішення про ліквідацію, реорганізацію приватного підприємства.

Власник підприємства може також виконувати свої права по управлінню приватним підприємством безпосередньо, будучи одночасно і його